

אשר ברש, סופר ועורך
(1889-1952)

זרה". ברש נחשב לסופר ראליסטי ונושאי יצירותיו לקוחים מחיי היהודים בגליציה וב ישראל, כמו ביצירתו הידועה "תמונות מבית מבשל-השיכר". תרגם יצירות מופת, כמו "דון קארלוס" של שילר, ואף את "מדינת היהודים" של הרצל. יצירותיו הספרותיות הכוללות פרוזה, שירים, מאמרים ורשימות נכללו ב"כתבי אשר ברש", שיצאו לאור בהוצאת "מסדה". יצירותיו תורגמו לשפות שונות, ובהן אנגלית, גרמנית, יידיש וערבית.

"בשעה מאוחרת בערב, טהרו השמיים והלבנה במלואה יצאה להאיר את הארץ, הביטה באהבה אל בתי הפרבר ושפכה אורה על החולות החלקים והדחוסים... באמצע רחוב הרצל היתה מוטלת קזוארינה כבידה שנעקרה עם שורשה וחסמה את המדרכה בפני העוברים. השלוליות כבר אזלו, אך הן סחפו את עפר הכביש והניחו אחריהן ערוצים שבורים, שגילו צינורות של מים וחול מלבין לאור הלבנה".

מתוך "כעיר נצורה"

נולד בגליציה, למד ב"חדר" ובבית מדרש וגם רכש השכלה כללית. ב-1905 עזב את בית הוריו ונדד ברחבי גליציה. בשנים אלו הרחיב את ידיעותיו בספרות עברית והחל לפרסם סיפורים ושירים בעיתונים עבריים שונים כמו "השחר", "רשפים" ו"השילוח" שיצאו לאור בווארשה. ב-1914 עלה לארץ-ישראל, התיישב בתל-אביב והמשיך את דרכו הספרותית. פרסם סיפורים ושירים בכתבי עת שונים כמו "הפועל הצעיר", "האחדות" ועוד. מ-1915 לימד בבית הספר לבנות בנווה צדק, בגימנסיה "הרצליה" ובבית הספר למסחר גאולה בתל-אביב. בשנים 1922-1928 ערך יחד עם יעקב רבינוביץ את הדו-ירחון "הדים" שגילה יחס חדש אל הספרות והסופרים. מ-1927 ערך את מדור הספרות היפה בהוצאת "מצפה" ומ-1943 – את הירחון "עתידות". חיבר ספר על תורת הספרות וכן פרסם שני קובצי שירים: "תמול" ו"צל צהרים". על "צל צהרים" קיבל את פרס ילין של עיריית ירושלים. ספרו "כעיר נצורה" מתאר את תל-אביב בשנות מלחמת העולם הראשונה והוא מלווה באיורים של נחום גוטמן. ב-1939 זכה בפרס ביאליק של עיריית תל-אביב על ספרו "אהבה